

Triduo ante Pascha

Thc expmavit m cruce. luce 23.

ad nonam

VŠEOBECNÉ POKYNY

Během velikonočního tridua se bratři mohou modlit běžné oficium podle Římského breviáře, nebo na celé triduum (tj. od Zeleného čtvrtka ráno až po nešpory Bílé soboty včetně) přejít na upravený dominikánský ritus. Rozsah officia se řídí platným kanonickým právem, tj. bratři jsou v obou případech vázáni modlit se pouze jednu malou hóru.

Následující rubriky se uplatňují po celé triduum:

- ◆ *Slavení officia předsedá představený a pravý chór je první, i když na něj nepřípadá jejich týden.*
- ◆ *Před oficiem ani po oficiu se neříkají žádné modlitby, bratři se potichu modlí;*
- ◆ *Začátek: na znamení představeného se všichni otočí čelem k oltáři a znamenají se křížem, nic přitom neříkají. Poté se chóry otočí čelem k sobě a kantor začne antifonu prvního žalmu;*
- ◆ *Před antifonou prvního žalmu si bratři nasadí kapuce. Sundají si je až na antifonu k Benedictus/Magnificat resp. závěrečnou modlitbu. Dále si kapuci sundávají lektoři na čtení a kantorů na inchoace a responsoria;*
- ◆ *Při psalmodii chóry střídavě stojí a sedí jako obvykle;*
- ◆ *Na konci žalmů ani v responsoriích se neříká Sláva Otci;*
- ◆ *Při malých hórách a kompletáři se psalmodie recituje či zpívá polohlasem, to jest jen tak hlasitě, aby bylo v druhém chóru rozumět;*
- ◆ *Vynechává se invitorium, hymny a krátká čtení včetně responsorií;*
- ◆ *Po čteních v matutinu ihned navazuje responsorium;*
- ◆ *Modlitbu Otče náš se bratři modlí potichu (pokud je předepsána);*
- ◆ *Při oracích se neříká výzva Modleme se, vynechává se konkluze, neodpovídá se Amen;*
- ◆ *Vynechává se požehnání, neříká se Jděte v pokoji ani Dobrořečme Pánu;*
- ◆ *Neříká se De profundis, není průvod se Salve.*

Úpravy temných hodiněk oproti Officiu Hebdomadae Sanctae (ed. Fernández 1965), provedené ad experimentum:

- ◆ *počet žalmů v ranních chválách snížen na tři,*
- ◆ *zkrácena psalmodie,*
- ◆ *nabídka variantních cyklů čtení.*

AD NONAM

Na znamení představeného se bratři otočí čelem ke svatostánku či kříži a znamenají se křížem, nic přitom neříkají. Poté se oba chóry otočí čelem k sobě, bratři si zahalí hlavy kapucemi a kantor začne antifonu, která se zpívá na stejný nápěv jako psalmodie.

Ant.

Christus factus est pro nobis obedi-ens usque ad mortem,

mortem autem crucis. Ps. VIII G

✠. Kristus se || pro nás stal poslušným až **k smrti**, | a to **k smrti na kříži**.

Žalmy na sebe navazují bez inicia a recitují či zpívají se polohlasem.

Psalmus 118,129-176

I

Mirabilia testimónia tua: * ideo scrutata est ea **ánima mea**.

Declaratio sermónum tuórum illúminat: * et **intelléctum dat párvulis**.

Os meum apéruí, et attráxi **spíritum**: * quia mandáta tua **desiderábam**.

Áspice in me, et miserére **mei**, * secúndum iudícium diligéntium **nomen tuum**.

Gressus meos dírige secúndum elóquium **tuum**: * et non dominétur mei omnis **iniustítia**.

Rédime me a calúmniis **hóminum**: * ut custódiám mandáta **tua**.

Příkazy tvé jsou podivuhodné, * proto má duše je **zachovává**.

Zjevení tvých slov **osvěcuje**, * vede i prosté **k porozumění**.

Otvírám ústa, po dechu **lapám**, * jak prahnu po tvých **ustanoveních**.

Obrať se ke mně, milostiv **buď mi** * jak těm, kdo v lásce mají **tvé jméno**.

Podle svých výroků veď moje **kroky**, * ať nemá nepravost **nade mnou vládu**.

Z lidského útisku **vysvobod mě**, * budu dbát věrně tvých **nařízení**.

Zjev jasnou tvář svému služebníkovi * nauč mě, Pane, svým **příkázáním!**

Fáciem tuam illúmina super servum
tuum: * et doce me iustificatiónes
tuas.

Éxitus aquárum deduxérunt
óculi **mei**: * quia non custo-
diérunt *legem tuam*.

Iustus es, **Dómine**: * et rectum iu-
dícium **tuum**.

Mandásti iustítiam testimónia
tua: * et veritátem *tuam nimis*.

Tabescere me fecit zelus **meus**: *
quia oblíti sunt verba tua inimíci
mei.

Ignítum elóquium tuum
veheménter: * et servus tuus
diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et con-
témptus: * iustificatiónes tuas non
sum oblítus.

Iustítia tua, iustítia in
aetérnum: * et lex *tua veritas*.

Tribulátio, et angústia invenérunt
me: * mandáta tua meditátio **mea** est.

Æquitas testimónia tua in
aetérnum: * intelléctum da mihi,
et vivam.

Omittitur Gloria Patri.

Potoky slz mi z očí **kanou** * nad
těmi, kteří ruší *tvůj zákon*.

Ty, Pane, ty jsi spravedlivý, * správná
jsou tvoje *rozhodnutí*.

Právem jsi dal svá přikázání, *
mocně, pevně a *spravedlivě*.

Sžírám mě hněv k mým nepřátelům, *
že na tvá slova *zapomněli*.

Věrně se osvědčil tvůj výrok, *
proto tvůj služebník *má jej v lásce*.

Jsem jen malý a opovržený, * příka-
zů tvých však *nezapomínám*.

Věčně je v právu tvá spravedl-
nost * a tvůj zákon je *pravdivý*
provždy.

I když mě postihly útlak a tíseň, *
přesto se těším z tvých *ustanovení*.

Předpisy tvé jsou na věky **správné**, *
dej, ať je chápu, a já *budu žítí*.

Neříká se Sláva Otci.

II

Clamávi in toto corde meo, exáudi
me, **Dómine**: * iustificatiónes tuas
requíram.

Clamávi ad te, salvum me **fac**: *
ut custódiám mandáta **tua**.

Ze srdce volám, vyslyš mě, **Pane**, *
poslušen budu tvých *přikázání*!

Volám k tobě, chraň mě a **za-
chraň**, * budu tvé příkazy *poctivě*
plnit.

Præveni in maturitate, et clamávi: *
quia in verba tua *supersperávi*.

Prævenérunt óculi mei ad te
dilúculo: * ut meditárer *elóquia*
tua.

Vocem meam audi secúndum mi-
sericórdiam tuam, **Dómine**: * et
secúndum iudícium tuum *vivífica*
me.

Appropinquavérunt persequén-
tes me iniquitáti: * a lege autem
tua *longe facti sunt*.

Prope es tu, **Dómine**: * et omnes viæ
tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis
tuis: * quia in ætérnum *fundás-*
ti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe
me: * quia legem tuam non *sum*
oblítus.

Iúdica iudícium meum, et ré-
dime **me**: * propter *elóquium*
tuum *vivífica me*.

Longe a peccatóribus **salus**: * quia
iustificatiónes tuas non *exquisiérunt*.

Misericórdiæ tuæ multæ, **Dómi-**
ne: * secúndum iudícium tuum
vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et
tríbulant **me**: * a testimóniis tuis
non *declínávi*.

Vidi prævaricántes, et tabe-
scébam: * quia *elóquia tua non*
custodiérunt.

S úsvitem přicházím, o pomoc **pro-**
sím, * s důvěrou spoléhám *na tvé*
slovo.

Oči mé bdí už před noční **hlíd-**
kou, * hloubat chci o tvém *roz-*
hodnutí.

Slyš můj hlas ve svém milosrden-
ství, * uděl mi život *podle své vůle!*

Blíží se ti, kdo mi úklady **strojí**, *
vzdálení přitom **zákonu tvému**.

Zato však ty jsi mi nablízku, **Pane**, *
věrně platí tvá *ustanovení*.

Z výroků tvých už dávno jsem
poznal, * že jsi je stanovil na
všechny věky.

Hleď na mou tíseň a vysvobď mě, *
že na tvůj zákon jsem *nezapomněl*.

Mé pře se ujmí a z bídy mě **vy-**
kup * dle svého výroku *život mi*
uděl.

Daleko k záchraně mívají **hříšní**, *
neboť k tvým příkazům *neberou*
ohled.

Hojné je, Pane, tvé slitování, *
podle svých úradků *daruj mi*
život.

Pronásledují a souží mě **mnozí**, * já
od tvých předpisů *neupouštím*.

S odporem pohlížím na věro-
lomné, * protože nedbají na *tvo-*
je slova.

Hle, jak mám v lásce tvá *příkázání*, *
Pane, v své milosti *daruj mi život!*

Vide quóniam mandáta tua diléxi,
Dómine: * in misericórdia tua *vi-
 vífica* me.

Principium verbórum tuórum,
véritas: * in ætérnum ómnia iu-
 dícia *iustítiæ tuæ*.

Omittitur Gloria Patri.

Podstatou tvého slova je **stá-
 lost**, * každý tvůj pravdivý *soud*
 je **věčný**.

Neříká se Sláva Otcí.

III

Príncipes persecúti sunt me **gra-
 tis**: * et a verbis tuis formidávit *cor*
meum.

Lætábor ego super elóquia **tua**: *
 sicut qui invénit *spólia multa*.

Iniquitátem ódio hábui, et abo-
 minátus **sum**: * legem autem tuam
diléxi.

Sépties in die laudem dixi **tibi**, *
 super iudícia *iustítiæ tuæ*.

Pax multa diligéntibus legem
tuam: * et non est *illis scándalum*.

Exspectábam salutáre tuum,

Dómine: * et mandáta tua *diléxi*.

Custodívit ánima mea testimónia
tua: * et diléxit ea *veheménter*.

Servávi mandáta tua, et te-
 stimónia **tua**: * quia omnes viæ
 meæ in *conspéctu tuo*.

Appropínquet deprecátio mea in
 conspéctu tuo, **Dómine**: * iuxta
 elóquium tuum da mihi *intelléctum*.

Intret postulátio mea in con-
 spéctu **tuo**: * secúndum elóqui-
 um tuum *éripe* me.

Pro nic mě knížata pronásledují, *
 v srdci mám bázeň jen před *tvými*
slovy.

Z výroku tvého se raduji **stej-
 ně**, * jak ten, kdo získal *bohatou*
kořist.

Ke lži mám nenávist, oškliví **se** mi, *
 zato však miluji *tvůj zákon*.

Sedmkrát za den ti chvály **zpí-
 vám** * za tvoje *spravedlivé soudy*.

S těmi, kdo milují tvůj **zákon**, *
 hojný je pokoj, jsou *bezpečni před*
 zlem.

S nadějí čekám, Pane, tvou **po-
 moc**, * bedlivě plním tvá *příká-
 zání*.

Má duše střeží tvá ustanovení * a já
 je miluji z *celého srdce*.

Dbám na tvé předpisy, naříze-
 ní, * všechny mé cesty jsou před
tebou zjevné.

Kéž k tobě dojde mé volání, **Pane**, *
 pouč mě podle *svého slova*!

Kéž k tobě dospěje má **prosba**, *
 vysvobod mě *podle svých slibů*!

Eructábunt lábia mea **hymnum**, *
cum docúeris me iustificatiónes
tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóqui-
um **tuum**: * quia ómnia man-
dáta *tua* **æquitas**.

Fiat manus tua ut salvet **me**: * quó-
niam mandáta *tua* **elégi**.

Concupívi salutáre tuum, **Dó-
mine**: * et lex tua meditátio **mea**
est.

Vivet ánima mea, et laudábit **te**: * et
iudícia *tua* **adiuvábunt** me.

Errávi, sicut ovis, quæ **périit**: *
quære servum tuum, quia man-
dáta *tua* non *sum* **oblítus**.

Omittitur Gloria Patri.

✠ *Christus* factus est || pro nobis
obédiens usque ad **mortem**, |
mortem autem **crucis**.

Rty mé ať hýří chvalozpěvem, * žes
mi dal poznat tvá **ustanovení**!

Jazyk ať zpívá chválu tvých **sli-
bů**, * neboť tvé příkazy všechny
jsou **správné**.

Kéž se tvá ruka k mé pomoci **vztáh-
ne**, * že jsem si zvolil tvá **přikázání**!

Dychtím po tvojí pomoci,
Pane, * pro mne tvůj zákon je
potěšením.

Oživ mou duši, ať může tě **chválit**, *
kéž mě v tom sílí tvá **rozhodnutí**!

Bloudím jako ta ztracená ovce, †
sám hledej svého služebníka, *
pamětliv byl jsem tvých **přiká-
zání**.

Neříká se Sláva Otci.

✠ *Kristus* se || pro nás stal posluš-
ným až **k smrti**, | a to *k smrti na*
kříži.

Oratio

*Poté ihned navazuje modlitba, bez výzvy Modleme se, bez konkluze
a bez odpovědi Amen. Zpívá se obvyklým nápěvem orace.*

Bratři si sundají kapuce a dělají hlubokou úklonu.

Réspice, quásumus, Dómine, su-
per hanc famíliam tuam † pro qua
Dóminus noster Iesus Christus non
dubitávit mánibus tradi nocéntium °
et crucis subíre torméntum. †

Shlédni, prosíme, Bože, na tuto svou
rodinu, † pro niž se náš Pán Ježíš
Kristus neváhal vydat do rukou
hříšníků ° a dát se ukřižovat. †

Bratři chvíli setrvávají v modlitbě a poté se v tichosti rozejdou.

Ad usum internum

© Provincia Bohemiæ Ordinis Prædicatorum, Pragæ, 2012

Locuples composuit